

ГОЈКО ЂОГО

СУМОР

АХАСФЕР

*Ја сам се свејџа нагледао.
Леј је џај дармар.*

*Не знам џџа џворац
мисли о свом делу.
Онај џџо сџвара
не објажњава.*

*Неки веле да би можао
доћи џре Васкрса
на генералну џробу
новог џоџоја.*

*Шџо се мене џиче,
кад ме већ уџуџио
у ову недођију
можао би мало
да умањи џуџарину.*

*Ко зна да ли џу џесма
молиџва или мина
могу неџио да џомогну
избежлицџи на земљи
и на небу.*

ЈА И ЈА

Цвокоћи, цвокоћи колико хоћеш
йойпрощи и ше крњайке зуба,
не йали ме вище
йвоја усна хармоника.
Слушам ше мршав ладан.

Смрзни се йуїане,
йо није моја брига.
Нађи неку другу избу
и наложи своје шайице,
нећеш се огрејати под мојом сирехом.
Досша су моја ребра
била йвоја йалидрвца.

Немој узалуд да ме зовеш,
зазидао сам враїа, угасио вайру,
не дам йи своје йело да се уселиш,
једва сам ше истерао.

Ако се ущуњащ кроз неку йукоїшину
удавићу ше у мраку.

НАДА

Не шали се ле̄ӣа на̄до,
не заводи ме сле̄ӣа бескӯћнице.
Твој језик је медом намазан
и за ње̄џа се ле̄ӣи
све шӣо крила од облака џради
а са белим шӣајом земљом ходи.

Хвала шӣи на шозиву.

О како бих радо и ја узле̄ӣео с шобом,
без шовра̄ӣне кар̄ӣе и шр̄ӣља̄џа.
Мора да је дивна ша аванӣура.
Али ниједна шӯӣна аџенџија
шај ле̄ӣ не осигурава.

Ӣӣак, ос̄ӣави ми адресу
да знам џде ћу ше на̄ћи
о Васкрсу.
Кад једноно̄џи шро̄ш̄рче
једноруки окрила̄ӣе
сле̄ӣи шро̄гледају
неми шро̄џоворе
кад дрӯџи Лазар ус̄ӣане
и ја ћу с шобом шо̄ћи на венчање.

ПРАЗНИНА

Ошкуд ова невидљива њаучина
цшћо ми се за очне кайке хвајша,
око зрла и ногу омошва,
с месша се не мичем
а бауљам а корачам.

Неко ће рећи да сам луда
ако њочнем будан да шрғам
шћу мрежу исшредену
од шровидне смоле и ваздуха.

А немам ни воље.
Исшод кошуље више не бије
ни ошров ни ружино уље,
оно цшћо сам некад на размирју
шрошћо у избобилју.

Можда се ова машерија маглена
на језику шесника зове шразнина?
Никаква шромаја не може да шродува
цевчице у злави и недрима.

Где ли је сад она магнешна рука
цшћо ме из шорине рује и шмуше,
из шора и чошора, у висине вукла.

СОФИЈА И ЊЕНЕ КЋЕРИ

Узалуд ме будиш мудра ћушалице
зовеш подрециног човека
нисам вице твој јайак
заборави тај број.

Не чујем и нећу да чујем,
оџлувео сам слушајући проповеди
учишеља суфрацинег дана.
Све су то мирисна зрнца шамјана
и колушићи дима.

Прошло је време праповести.
Вице нисам ни Савле ни Павле
ниш мрзим што сам некад мрзио
ниш љубим што сам љубио.
Горео и изгорео.
Не трошим од лане никакве ошјати
још само да заборавим како се зovem.

Добра Маши Мудроси
време је да се ошрезниш и ши.
Своје леје кћери у корошу обуци
и зајосли као слушкиње
у јавној кући.
Овде нема посла за чуваркуће,
сад се у Србији љубе змије
и змијоубице.

СУМОР

*Зима
и живот без смисла.
Кроз замагљен прозор
видим реку која шуда
никад није текла
и возара на скели
што на мене чека.*

*Веровао сам
да ћу и ове године
стићи да узорем
још једну бразду
у врши испред куће
али ово јасје време
у своје муњне локве поштои
моје снове и пројекте.*

*Онај што превози на другу обалу
могао би часак да одложи возњу.
Да још мало дувам у двојру,
можда ће ветар сушра
расхерати маглу.*

*А њему је свеједно ионако
неће изгубити посао.*